

HERR GRYLLE OG HANS VISER

af Erik Bøgh.

(1852. Kasino.)

Allegro.

Venez, jeune Fillette.

I.

Fru Strøm. Det

er

ej værd

slig

Kjær - lig - hed

at

gjem - me

Du

hør

jo

*p**crese.**rit.**a*

før

jo

hel - ler

den

før -

glem -

me!

Tro

al -

drig,

at

en

El -

sker

guar

saa

læn -

ge

med

et

va -

rer

knap

et

Fjer -

ding -

aar,

før

han

har

glem

Dit

Navn.

Det

er

de

før -

ste

ot -

te

ba -

re,

han

gjør

lidt

Spræl,

og

si -

den

blir

han

træt;

da

vil

han

dø,

men

det

har

in -

gen

Fa -

re -

U -

krudt

for -

gaar

min

Sand

ten

ej

saa

let.

I -

fald

et

Knald

i

Af -

ten

stun -

den

ly -

der -

hvad

saa?

Du

maa

ej

tro,

at

han

sig

sky -

der! ban

rit. *a tempo.*

løs - ner blot Cham - pag - nes - kud, saa tar han sig en Lur — og næ - ste Mør - gen - gaar han ud i By - en og gjør Cour.

Andante. Mehul. (Josef og hans Brødre.)

II. *dolce.* Grylle. *P*

V. 1. Det blev sagt af en gam - mel Sy bil - le, da som Barn i min Vug - ge jeg
V. 2. Min Hr. On - kel var en af de Ri - ge - Ak han lig - nede ej sin Ne -

1. laa, „Han er født til at komme for sil - de - det er san - de - lig haardt for den Smaa“ — Og jeg
2. veul — Da til sidst han Farvel skul - de si - ge si - ne Pen - ge og sa - li - gen dø, al sin

rit.

1. ved ikke ret om den styg - ge Profe - ti har for - hek - set mig rent — Men til Rigdom og Ære og Lyk - ke er jeg
2. Rigdom han ved Te - sta men - te vil - de skjænke mig. — Tænk blot hvor pent! han lod mig og No - tarius hen - te, og vi

1. kom - men en Ti - me for sent, ja til Rigdom og Ære og Lyk - ke er jeg kommen en Time for sent.
2. kom - just en Ti - me for sent, han lod mig og No - tarius hen - te, og vi kom - just en Time for sent.

V. 3.

Der blev engang et Embede ledigt,
Og jeg sagte det selvsamme Dag,
Og jeg vidste saa fint og saa snedigt
Hos Ministrén at tale min Sag,
At han udbød: „Jeg ser det, min Kjære,
Hvad De søger, det har De fortjent —
Og det smærter mig dybt paa min Ære,
At De kom her — en Time for sent.“

V. 4.

For en Pige jeg sværmed og flammed —
Hun var god, hun var rig, hun var smuk,
Da tilsidst jeg min Smerte fremstammed,
Hun mig svared med Taarer og Suk:
„Hvorfor har Du dog før ikke voyet
At forklare mig, hvad Du har ment?
Det var dumt; thi nu er jeg forlovet
— Du er kommen en Time for sent.“

Tempo di Walzer.

Strauss. (Filomele-Vals.)

III. *Grylle.* *Wilhelm.*

p

Mon vi ik - ke skul - de drik - ke et Glas Vin? Man - ge Tak! Den - ne Æ - re vil - de

Gr. *Wilh.* *Gr.* *Wilh.*

væ - re mig for stor. Sik - ken Snak! Vil De væl - ge - En Bu - tel - je... Dry Ma dei - ra? - Nej

Gr.

p

Tak! Jeg kan bu - ske den sid - ste Jeg drak. - Ak! Nu - hol - der De mer a' Port -

Wilh. *Gr.*

vin end Ma dei - ra, el - ler Rhinsk el - ler hvad vil De ha'? Vi kan ta' Chamber - tin. Chamber -

Wilh. *Gr.* *Wilh.*

tin? Chamber tin! Jo han er stræng! *Gr.* Det kan ej con - ve ne - re mig, at han vil ind - lo -
Han vil nok im - po ne - re mig, - men daar - ligt kal - ky -

ge - re mig; men det skal ej ge - ne - re mig at ik - de ham trak te - re mig.
le - rer jeg, om ik - ke det ren - te - rer sig, og dér - for saa spen - de - rer jeg.

Moderato.

Grylle.

„Es ritten drei Reiter.“

IV.

V.1. Det hed - der, at man har saa svært ved at si - ge Far - vel; men
V.2. Først by - der man Ma - ma og Kak - kel - ovns - kro - gen Far - vel, og

1. det er da og - saa et Ord u - den Li - ge: „Far - vel!“ med
2. se - ne - re si - ger man Sko - len og Bo - gen Far - vel! nu

1. Sorg og med Glæ - de, med Lyst og med Jam - mer man syn - ger og suk - ker og
2. svæ - ver man ind i Ro - ma - ner - nes Ri - ge; men Bob - ler - ne bri - ster, og

1. jub - ler og stam - mer, ja man va - ri - e - rer paa tu - sind Ma - ne - rer: Far - vel!
2. snart maa man si - ge de dej - li - ge Drøm - me det sid - ste, det øm - me Far - vel!

V.3.

Man modnes, og siger al Ungdommens Daarskab

Farvel!

Man gifter sig: Frihed og Flothed og Morskab—

Farvel!

Nu lever man godt, bliver fed og tilsidst er

Man bleven en gammel gemyllig Filister,

Som takker for Færden,

Og siger Alverden

Farvel!

V.4.

Men hvad var dog dette?—Tys, hvisked man ikke

Farvel?

„Farvel“sige Herrerne. Damerne nikke

„Farvel!“

Højstærede! Jeg vilde netop behude,

At straks paa Minutten min Vise er ude.

Erbødigste Tjener!

Jeg—jeg—ja jeg mener

Farvel!

Andantino.

dolce.

V.

Wilh.

V. 1. Du
Julie. V. 2. Ja,

1. søn - ker Di - ne Blik - ke - o, hæv dem mildt i gjen! End nu har Du dog
2. Haan - den tør jeg ræk - ke Dig trygt, min Barn - doms Ven! Lad kun vort Gjen - syn

pp *p*

1. ik - ke, for - glemt Din Barndoms Ven; end nu, som før, vi beg - ge kan
2. væk - ke den svund - ne Tid i - gjen. Lad Sorg og Savn kun glem - me sig

mf

p

1. mø - des u - den Frygt; end nu kan Du mig ræk - ke Din
2. dybt i Glem - sels Strøm; men Hjer - tet kan ej glem - me sin

1. Haand, det kan Du trygt.
2. før - ste kjæ - re Drøm.

Vivace. Grylle.

VI. *f*

Naar Dit Hu - mør er graat, og Mo - det
Naar Ryk - ker - nes Kom - plot, slaar Lejr om -

han - ke - ret, og Vej - ret trist og vaadt, og tykt og koldt og raat - naar Verden er bi - got,
kring Dit Slot, og Du er alt saa smaat be - la - vet paa Ca - ehot - naar Du en Kurv har faa't,

og fin - der Dig for flot, og naar Du nævnes blot Re - bel og Sans - cu - lot -
og der - for som Per Tot maa staa - til Skam og Spot og ta - ge Alt for Godt -

Rask! - lad da Cham - pag - nen smel - de! He - le Fla - sken skal Du hel - de

ned i Dit bles - ser - te Hjer - te - det vil lin - dre al Din Smær - te.

1ste Gang Gr.
2den Gang Gr. og Wilh.

pp
Fø-ler Du ej endnu Bedring, maa Du straks ha en Flaske til af sam-me Slags.

Du skal se en, to, tre, er Du ved Hu-mør; he-le Verden faar en ny Kou-ler. (Syng med!)

Gr.
Thi Champagnen kan for-ja-ge hver en Sygdom, hver en Plage; den kan slukke Elskovsflammer, den fordri-ver Katzen-jammer,

den ku-rerer straks for Hikken, den kan hjælpe mod Ko-likken, ja saagar i - mod Kritikken Skaal!

ff
Der - for lad os klinge - lad os drik - ke Skaal paa Skaal, og standse vil vi ik - ke,

fer in dal - oi ju-bi-lo vi lig - ge her rundt om - kring. Kling, klinge-li, klinge-li, kling.

Moderato.

VII.

Grylle. 1. Jeg fin - der Stof til Vi - ser i Alt. Baa - de det Klo - ge og det Ga - le.
2. Jeg har be - sun - get Fjen - de og Ven Fif - fi - ge Folk og dum - me Ho' - der

Min sa - lig Mo - der har of - te for - talt, At jeg sang før jeg kun - de ta - le.
Al - le Ev - ro - pas mærk - vær - di - ge Mænd Har jeg en før en sat paa No - der.

Det kom - mer paa mig, jeg ved ej hvor - dan. Li - ge hvert Øj - e - blik maa jeg der an:
Rej - ser og Ron - ge og Sul - tan og Czar, Pa - ve og Bi - skop be - sun - get jeg har.

Hvad der saa hæn - der, saa har jeg min Dom: „Det gjør Du straks en Vi - se om!“
Selv Ma - gi - stra - den har jeg væ - ret from Nok til at gjø - re Vi - ser om.

WILHELM. Bedste Hr. Grylle! denne Gang tror
Jeg, at De lod Dem slemt fikserne —
Det er ej min Skyld — thi jeg holder Ord,
Wilhelm Falk skal jeg præsentere.
Her har De Manden — Behag kun at se:
Ydmygste Tjener foruden Livre!
Tænk, hvilket ypperligt Stof De bekom!
Det gjør De vist en Vise om?

Allegretto.

Anderson. „Hör Gökens han gäl.“

VIII. Julie.

Nej, Haa - bet kan ik - ke be - dra - ge. O nej, o nej, o nej! Nu e - re de mør - ke

Da - ge for - svundne for ham og for mig; nu vil So - len be - straale vor Sti, jeg er fri, jeg er fri, hver en

Sorg er for - bi; jeg er fri, jeg er fri, hver en Sorg er forbi. Thi han, for hvem jeg har le - - vet i Han el - sker mig, thi hans Blik - ke har

Tan - ke og i Drøm, han el - sker mig og er ble - vet mig tro i den hvir - len - de sagt mig det saa sømt, han el - sker mig, det var ik - ke et Ord, som han sag - de paa

Strøm. Lad Ver - den si - ge, hvad den vil, dens Klog - skab slaar dog al - drig til, kun Skremt.

paa mit Hjer - te sto - ler jeg, og det har sagt: han el - sker mig.

IX. **Allegro.** *mf*

The piano introduction consists of two staves. The right hand features a melodic line with grace notes and slurs, while the left hand provides a rhythmic accompaniment with chords and moving lines. The tempo is marked 'Allegro' and the dynamic is 'mf'.

Gr. **Fine.** **Julie.**

Min Fru - ei jeg he'r: til lad mig blot her at sø - ge i - gjen en bort - lø - ben Ven. De

Julie's vocal line begins with a grace note. The lyrics are: "Min Fru - ei jeg he'r: til lad mig blot her at sø - ge i - gjen en bort - lø - ben Ven. De". The piano accompaniment continues with chords and a steady rhythm.

Gr. **Fruen.**

me - ner Hr. Falk? Saa har da den Skalk til Da - mer - ne alt he - le Sa - gen for - talt! De fej - ler, min

Fruen's vocal line starts with a grace note. The lyrics are: "me - ner Hr. Falk? Saa har da den Skalk til Da - mer - ne alt he - le Sa - gen for - talt! De fej - ler, min". The piano accompaniment continues with chords and a steady rhythm.

Gr.

Her - re - vi kjen - der nep - pe nok Hr. Falk og læst min - dre hans Ven - ner. Hvor

Fruen's vocal line continues with a grace note. The lyrics are: "Her - re - vi kjen - der nep - pe nok Hr. Falk og læst min - dre hans Ven - ner. Hvor". The piano accompaniment continues with chords and a steady rhythm.

dan! De - res yd - my - ge Tje - ner maa da præ - sen - te - re sig selv. Jeg er Kammer -

Fruen's vocal line continues with a grace note. The lyrics are: "dan! De - res yd - my - ge Tje - ner maa da præ - sen - te - re sig selv. Jeg er Kammer -". The piano accompaniment continues with chords and a steady rhythm.

P **Fr.** **Gr.** **Fr.**

jun - ker - Han er Kammer - jun - ker. Jeg er Kammer - jun - ker, og mit Navn er Duncker. Jeg er... Vi be -

Fruen's vocal line continues with a grace note. The lyrics are: "jun - ker - Han er Kammer - jun - ker. Jeg er Kammer - jun - ker, og mit Navn er Duncker. Jeg er... Vi be -". The piano accompaniment continues with chords and a steady rhythm.

Gr.

gjøre ej at vi - de me - re; vi kan u - for - lævet... Tak! jeg bøj - er mig i Stø - vet!

Fruen's vocal line continues with a grace note. The lyrics are: "gjøre ej at vi - de me - re; vi kan u - for - lævet... Tak! jeg bøj - er mig i Stø - vet!". The piano accompaniment continues with chords and a steady rhythm.

Andantino.

Auber. (La part du Diable.)

X. *p*
 Grylle. Spørg En hver, som kjen-der vor Ven, li-ge-me-get Den el-ler Den, De vil faa det

selv-samme Svar: „Han er ret et Prætex-emplar.“ Li-ge præ-cis den he-le Dag le-ver han ef-ter

Klokke-slag, ja Sommer og Vinter han fin-der sig i at staa op Klokken lidt om ti.

Allegro.
f I Gia-nel-lis Vindve lig-ger han en Stund derpaa og

drikker sin Kop Kaffe og be-kik-ker al-le dem, der gaar for-bi, mens A-vi-ser-ne stu-de-res og The-

a-tret re-ces sa-res og lldt By-nyt re-fe-re-res un-der sta-digt Skumle-ri. Der-paa han

tar sig en Pro-me-na-de, mens han rø-ger en Ci-gar, den gam-le Vej op og ned ad

Ø-stør-ga-de han for-la-der ej, et Par Ti-mer ser man ham vandre der, ja i „Op-holdsvej“ maaske endnu et godt Kvar

ter, ob-ser-ve-ren-de og stu-de-ren-de de Spa-se-ren-de han gaur til Kir-ke-klokken ly-der, det er

Fi-re denslaar — det be-ty-der: Jomfru Heackel til Middag ham by-der, det vil si-ge pr. contant, det er sandt.

Naar han nu har spist, saa gaar han stil - le til sin Dont i - gjen, men un - der vejs

ta - ger han, for ingen Tid at spil - de, baa - de Kaf - fe og Li - kør hos Fleisch, og saa der -

hen: Ø - ster - ga - de op og ned og op og ned i - gjen! Som Fi - lo - sof ved han der at sam - le sig det ypper - ligste

Stof. Han bli'r al - drig kjed af sin Virksom - hed; thi naar Sol gaar ned, en an - den Vir - ke - reds han ved, det er Ti - vo -

li - ja, det gjætter De! - det be - sø - ges; thi han vil, at - Intet skal for - søm - mes; alt det Skjen - ne bør ses og be -

døm - mes, et Par „hal - ve Hi - sto - ri - er“ tømmes, saa er Da - gen jo endt ex - cel - lent! - **ff**

XI.

Gr. Wilh. Gr. Gammel fransk Rondo.

V.1. Se saa! her har De ndg i-gjen. Hr. Gryl-le her!— Ja vist. God Dag, god Dag min
 V.2. Et Vers fra Eru Ju - sti - ti - a, hun lo - ver Dem der i sin Pro - tec - tion. W. Tak

1. bed - ste Ven — og Tak for sidst! De hu - sker nok, hvor - dan jeg kom til By - en En To Tre? Det
 2. skal De ha' G. Og frit Lo - gis. Saa - snart De ly - ster, kan vi gaa til De - res - ne Kvar - ter. W. De

1. har jeg gjort en Vi - se om - nu skal De se! Jeg har den net - op her paa smukt Pa - pir - ja! som Do
 2. tæn - ker dog vel al - drig paa Skan - da - ler her? G. Nej tvert i - mod, vi tar os blot en Kjø - retur — vi

Wilh. Gr. Gr. og Wilh.

1. ser, saa - gar paa stemplet. O jeg he'r, De er for ar - tig! Og der har De end - nu fler — se der! Kom
 2. har en splin - ter ny Ka - roth saa - gar, den er saa ma - ge - lig, be - ha - ge - lig og let og net. V. 2. Og

1. De nu her; lad os jo før jo hel - ler slippe væk! Men vær nu blot ved godt Humør, og hold Dem kjæk.
 2. net - op nu — O Skjæbne! her, det var et lumpent Træk: Paa den - ne Dag i Hummerklør, Nu er jeg væk!

Allegretto.

Donizetti. (Regimentets Datter.)

XII.

Wilh. Gr. Wilh.
 Mit Hjerte vil mig dra-ge der - hen. Tag Dem i Agt! Dog hol-des jeg til-ba-ge af

Gr. Fr. Wilh.
 en u-syn-lig Magt. U-synlig Magt, ja som sagt, ja som sagt. Kom sæt Dem ved min Si-de. Naa, træk dog ej saa

Gr. Wilh.
 haardt! Guds Død! De kan vel vi-de, at Snoren er for kort! Ak, Fru - et den Lu-ge, det Flammeskjær i

Gr.
 Blik - ket der, maa blæn-de hver, som kom-mer nær. O, lad mig dvæ-le her! Dvæ-le her! Ja se

W. Til Sagen maa jeg skride, det synes mig om trent, som om det var paa Ti-de, at
 Fr. Kom sæt Dem ved min Si-de. Du synes mig om trent, som om det var paa Ti-de, at

Fr. Gr. Wilh.
 Farcen snart blev endt. De vil ej sva-re? Naa skynd Dem ba-re! Nu vel! jeg kan ej dvæ-le - jeg samler alt mit
 Farcen snart blev endt.

Mod. Ak, Fru-e! sé mig knæ- íe i Bøn for De-res Fod, for De-res Fod.
 Snart ser jeg Hel-ten knæ- íe be- sej-ret for min Fod, ja for min Fod.
 Snart ser jeg Hel-ten knæ- íe i Bøn for hen-des Fod, for hen-des Fod.

XIII. **Allegro.** **Rossini. (Le comte Ory.)**

Kor. Til Hjælp! Til Hjælp! Til Hjælp! Hvad er der sket!

Hvil-ken Støj, hvil-ket Skrig! Men saa svar dog, saa sig: Er et Spø-gel-se set, Er en U-lyk-ke sket? Ak

svar! ak svar! For-klar, hvad der er sket! Ak svar, ak svar, for-klar, hvad der er

sket! Hvor-for var det De skreg? Hvorfor er De saa bleg? Er her Ty-ve? Ak svar, el-ler Rot-ter saa-gar? Ak

svar, ak svar! For-klar, hvad er her sket, Hvad er der sket? Hvad er der sket? Hvad er der

sket, hvad er der sket?

SLUTNINGSSANG.

Runzen. (Husarerne paa Frieri.)

XIV. Fruen Wilh.

V.1. *p* Ja, tænk engang, hvor gru-somt De har le-get med mit Hjer-te! Ak nej! De le-ged' selv med
V.2. Gr. Naar Styk-ke't er til En-de, i et lil-le Vers man plej-er at be-de om en ven-lig

1. mit— Jeg fø-ler det saa vel: det hav-de bri-stei i sin Smær-te, hvis blot det hav-de væ-ret
2. Dom. Det hjel-per al-tid no-get, naar man buk-ker el-ler nej-er. Det har jeg gjort ca Vi-se

Julie. Fr. Julie.

1. frit. Og blot for mig I vo-ve-de saa me-get, mi-ne Kjæ-re! Nu er De vel for lo-ve-de? Ja,
2. om.— En Vi-se—men nu ti-er jeg, for jeg er næ-sten ban-ge, at der er Dem, som si-ger, jeg har

Fr.

1. det maa vi vel væ-re. Saa lad os gra-tu-le-re Dem, nu skal jeg præ-sen-te-re Dem.— Her
2. sun-get alt-for man-ge. Vi hør-te just et slemt Sig-nal i før-ste Akt—og højst fa-tal blev

Chor.

1. brin-ger jeg Dem et for-lo-vet Par! Saa lad os gra-tu-le-re Dem! Gid snart man præ-sen-
2. En-den, hvis det klang end-nu en Gang. Vi hør-te just et slemt Signal i før-ste Akt—og

1. te-re Dem for os, som et lyk-saligt Æg-te-par! *f*
2. højst fa-tal blev En-den, hvis det klang end-nu en Gang: *f* **FINE.**